

שביעי של פסח ושבת פרשת אחרי מות

אנו נמצאים ב"ה בתקופה שבין " קודש לקודש " בין ליל הסדר, שבת וחול המועד לשביעי של פסח ולשבת קודש כ "קינוח " .

בליל שביעי של פסח למעשה התרחש הנס האחרון של יציאת מצרים על גבול אדמת מצרים, על שפת הים, כאשר הים נקרע לרווחה ועם ישראל עבר בו בדרך נס. אותו הים סגר את הגולל על תקופת מצרים האפלה על נוגשי מצרים ואויבי ישראל באופן סופי. מדובר ב"הופעה " מרשימה שנחקקה לדורי דורות לעם ישראל למצרים ולעולם כולו. גאולת עם ישראל ממצרים לוותה בניסים ברורים למען ידעו שלא תנועת פועלים ולא ארגון שחרור פופולרי ביצע וגרם לתהליך, חוקי הטבע שונ בורא עולם בכבודו ובעצמו, הוא ולא מלאך, הוא ולא שרף, הוא ולא שליח, הוא ששינה סדרי בראשית ושינה את כללי הטבע. מדובר באירוע מכונן, תהליך של התערבות אלוקית תוך שילוב השתדלות וביצוע של עם ישראל. התהליך לא הותיר ספקות כי יש מכון ויש בורא לעולם ולמרות עוצמתם של הניסים נדרשת פעולה והשתדלות של בני האדם. לאור חשיבות האירוע מאז ועד היום אנו מזכירים זאת בתפילות השונות מידי יום מאז ועד עולם ותנועות חופש מכל העולם רואים בו השראה .

עם חציית הים הסתיים שלב, עם ישראל יצא משעבוד מצרים ועבר לתהליך המסע לקראת הארץ המובטחת תהליך ארוך של חינוך, גיבוש, לימוד, תהליך הכשרה אלוקי המכין את העם אשר רגיל לניסים יומיומיים לקראת מציאות שלכאורה אין בה ניסים אך להבנה כי כל הקיום היום יומי של האדם והטבע הוא בהחלט ניסי. תהליך הסתגלות למעמד חדש של עם חופשי משעבוד זר אולם כפוף לחוק משפט והלכה המיוחדים רק לו יחד עם חינוך ליראת ה' ועבודת ה' .

אנו מסיימים את החג הזה ומקבלים תזכורות בדרך לחגים הבאים. קראנו בהגדה על מקורותינו, מאיפה באנו ועל המורשת המדהימה של עם ישראל. אנו ממשיכים באותה הדרך הלאה, יש למה לצפות. יש לנו חגים נוספים באופק, זו שרשרת בלתי פוסקת כבר אלפי שנים. מעבר מחג אל חג (עם שבתות באמצע ...) בשבת שעברה ערכנו את ליל סדר פסח והשבת בפרשה נקרא על סדר חג אחר, סדר עבודת הכהן הגדול ביום הכיפורים. ביום הכיפורים עצמו נקרא בדיוק קטעים מפרשה זו. ברקע אנו מחברים את פסח אל ל"ג בעומר ולשבועות בספירה יומיומית של ספירת העומר. בדרך נעבור ציונים יהודיים וישראלים חדשים להתייחדות ולעילוי נשמות הנרצחים בתקופת השואה ברחבי העולם ולזכר הנופלים הקדושים על קידוש ה' העם והמדינה ונחגוג את יום העצמאות ראשית צמיחת גאולתנו.

בפרשת השבוע השבת נקרא שאמנם יצאנו ממצרים אולם עלינו להוציא את מצרים מנהגיה ותרבותה מאתנו, אין מה לחקות את התנהגותה השפלה של אותה אימפריה עתיקה או כל תרבות אחרת – "כמעשה ארץ-מצרים אשר ישבתם-בה, לא תעשו; וכמעשה ארץ-כנען אשר אני מביא אתכם שמה, לא תעשו; ובחקתיכם, לא תלכו את-משפטי תעשו; ואת-חקתי תשמרו, ללכת בהם: אני ה' אלהיכם, וישמרתם את-חקתי ואת-משפטי, אשר יעשה אתם האדם וחי בהם: אני, ה' " עד היום תרבות ומסורת ישראל חריגה ושונה לגמרי מכל הסביבה בה אנו חיים ומכל העולם. חז"ל למדו מפסוק זה אודות האיזון בין קודש לחול בין עבודת היום יום לעבודת ה'. האדם צריך ללכת בדרכי התורה אולם עליו לחיות, התורה וחז"ל בעקבותיה מאפשרים חיים גשמיים אולם בבקרה ובאיזון תוך שילוב קודש בחול, אנו יוצאים מחג הפסח, חג שמשלב את הרוחניות בליל הסדר עם התפילות המיוחדות וההלל לצד הארוחות המפגשים והטיולים המשפחתיים. הפרשה מדברת בין השאר על שליטה יומיומית ביצרים השונים שמעבר להיותם רוחניים הם גם למעננו ולטובתנו. לשליטה עצמית חשיבות עצומה והיא מיסודות היהדות ובבחינת סור מרע ועשה טוב, בעולם שאינו טהור, עולם שיש בו טוב עם רע, עלינו לחיות במוסריות ובדרך הנכונה ובע"ה שנזכה לחגוג בשמחה מחג אל חג ונציין אירועים משמחים.